

השוטרים פרצו למכון העיסוי - ומ

נערת-עיסוי סילביה ברזילי

„השוטרים אמרו לי שאם לא אחתום על הצהרה שעסקתי בזנות, הם יחזיקו אותי הרבה זמן במעצר ובעלי, איש המדור המרכזי, יסבול.“

לעשות את עבודתו נאמנה. הוא פתח את תיקה של סילביה ומצא בו בין השאר גם צמר-גפן ונייר-טואלט. לגבי שוטר בן מיסטר תל-אביב, אלה הן ראיות חותכות לכך שסילביה אכן עסקה בזנות. לסילביה עצמה היה הסבר שונה: „אני עכשיו בהריון, בחודש השני, ולפעמים יש לי שיטפידים. בשביל זה יש לי את הצמר-גפן. הנייר-טואלט הוא במקום מיט-פחות-אף. כשיש לי נזלת, אני מקנחת בו את האף.“ הסבירה לשוטר. צ'ק-על-סך המישים לירות, שנמצא בתיקה של סילביה, היווה אף הוא, משום-מה, ראיה לכך שהיא עוסקת בזנות. הצ'ק, שהוחזר לה לאחרי-מכן, נלקח על-ידי המישרה.

כאשר הגיעה הכבודה כולה למטה מחוז מיסטר תל-אביב, בצפון רחוב דיונגוף, פרקו ממנה השוטרים את שלושה הצעיפות וזאת מנהל-המכון, ירמיהו ענתות. ש"אותו נהגו הצעירות לננות בסני הלקוחות בכינוי „אדם“.

הבלש שהיה האחראי על הפלישה מיתר להתקשר לביתו של מפקדו, ולבשר לו על ה„מציאה“ בדמות אשת השוטר. חמי-סדק מיהר לתחנת-המישרה, והוא-עצמו ערך את חקירתה של סילביה.

סיפרה סילביה השבוע: „הם היו נוראים. השוטר אמר לי כי אם היו תופסים את אשתו בדבר כזה, הוא היה קובר את עצמו באדמה. לא רציתי להודות בשום

עיסוי

במדור המרכזי

דבר, אבל זכרתי מה הם עשו לצפניה, איך הם הרביצו לה. „כששאלו אותי אם חייתי מקיימת מגע עם הקליינטים. הכחשתי את הכל. אני לא קיימתי מגע עם אף אחד. אני רק יודעת שהבחורות האחרות אולי כן היו מקיימות מגע. היו כאלה שביקשו ממני לשכב איתם, וכשסירבתי, הם הלכו לבחורה אחרת שעבדה במקון.“

השוטרים אמרו לי שאם אני לא אחתום על הצהרה שעסקתי בזנות, הם יחזיקו אותי הרבה ימים במעצר, ובעלי יסבול. ברגע שנודע להם שבעלי הוא שוטר אצלם במדור, הם איימו עלי כל הזמן שהעניין ייזק לו. בסוף נשברתי, והסכמתי לחתום על הצהרה שעסקתי בזנות.“

בהתייעצות שערכו אנשי המדור אמר-כוי, החליטו לעצור את שתי הצעירות האחרות ואת בעל-המקום, אולם לשחרר את סילביה בערבתי-עצמית. למישרת תל-אביב היה ברור כי חסיפון על אשת השוטר שהודתה בכך שהיתה זונה, וכי את הכסף שהרוויחה מסרה לבעלה, לא יוסיף לשמח הטוב של המישרה.

הודאה

תחת לחץ

כשהגיעה סילביה לבסוף לביתה, במרכז שכונת התיקוה בתל-אביב, היא סיפרה לבעלה על המעצר ועל ה-הודאה. „כל העניין לא מצא חן בעיני מהתחלה.“ סיפר השבוע רחמים ברזילי, צעיר תימני יפה-תואר בן 23. „אמרת לי לסילביה עוד בהתחלה לא ללכת לעבוד שם, אבל היא התעקשה. חוץ מזה היינו צריכים כסף, או בסוף לא היתה לי ברירה, והרשיתי לה לעבוד במקון.“

„אני בטוח שסילביה לא שכבה עם הקליינטים. אני יודע שהיא חתמה על הצהרה שהיא כן עשתה את זה, אבל אני

שכן רחמים ברזילי היה חברו-לעבודה של השוטר. בעלה של המעסת, אשר הי-מישרה החליטה כי היא עוסקת בזנות, ואשר אותה תפס כשהיא עוזרת לחייל צעיר לאונן, היא לא אחר מאשר אחד מבלשי המדור המרכזי, אותו מדור בן מישרה שחולייה שלו פשטה על מכון-העיסוי.

אשת שוטר או לא — הבלש החליט

המבוקש

אלי בולקין, מי שהיה מעורב באחת מפרשות-הרצח שהטעירו את ההמדינה (בתמונה עם צעירה שאינה קשורה לסי-109), מבוקש על-ידי המישרה כחשוד בשותפות במכונת-העיסוי — בתי-הבושת.

ב ירי בלשי המדור המרכזי, שפרצו בשעות אחר-צהריים של אחד מימי השבוע שעבר למכון-העיסוי ברחוב דיונגוף 92 בתל-אביב, היה מידע מוקדם על מה שבאמת התרחש בדירה שבקומה ה-ראשונה.

לפי המידע שבידיהם היה המקום, ש"נשא על דלתו את השלט התמים „מסגים, קוסמטיקה ופדיקור“, בתי-בושת, שבו קיבלו בעלי כאבי הגב והשרירים, נוסף לעיסוי, גם שירותים שונים לגמרי.

הבלשים ציפו למצוא במקום יצאניות עם הלקוחות שלהן, על-הם, אולם הם נדד-המו כליל, כאשר זיהו את המסו'טיות. בפתח התייצב בפניהם אהרון צפנייה, אשר אחרי-כך נודע להם כי הוא הי-גיור של המוסד. „אתם לא תיכנסו אל הבחורות“ קרא לעברם.

השוטרים לא התרשמו מצפניה ביותר, איכו אותו ופרצו לשלושה חדרים שבהם שהו באותה עת שלושה צעירות, עם לקור חותיהן.

אשת בלש*

המישרה

ה שוטר שנכנסם להדרה של סילביה ברזילי, נדהם. סילביה עסקה אותה שעה בהענקת עיסוי משוכלל לחייל צעיר. „גמרתי לעשות לו את המסו' והתחלתי לעזור לו לעשות הרפיה.“ סיפרה השבוע סילביה. „הרפיה זה לעזור לקליינט להגיע לפיניש, לגמור.“ בלשון-החוק היבשה מנג-דלת הרפיה של סילביה כאוננות. לשוטר נדמה היה כי הוא מכיר את סילביה. „מי אתו? שאל אותה. אני מסו' זייסטי.“ „מה עושה בעלך?“, הוא פועל פשוט, השיבה סילביה. באותו רגע נזכר השוטר מגיין הוא מכיר אותה. „את אשתו של רחמים ברזילי?“ קרא בתדהמה.